

REPUBLIKA HRVATSKA

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Damira Kosa, kao predsjednika vijeća, te Miroslava Šovanja i dr. sc. Marina Mrčele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Marijane Kutnjak Čaleta, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog Branimira Glavaša i dr., zbog kaznenog djela iz članka 120. stavka 1. i dr. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 53/91. – dalje u tekstu: OKZ RH), odlučujući povodom Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-1157/2015 od 23. ožujka 2015. o određenju maksimalne duljine trajanja istražnog zatvora određenog optuženom Branimiru Glavašu po rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj II Kž-75/15 od 2. ožujka 2015. godine nakon donesene nepravomoćne presude u sjednici održanoj 30. ožujka 2015. godine,

r i j e š i o j e :

Istražni zatvor protiv optuženog Branimira Glavaša određen rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. ožujka 2015. godine, broj II Kž-75/15 može trajati najdulje do 5. svibnja 2016. godine.

Obrazloženje

Vrhovni sud Republike Hrvatske, odlučujući povodom žalbe državnog odvjetnika u drugostupanjskom postupku, preinačio je prvostupanjsko rješenje Županijskog suda u Zagrebu od 6. veljače 2015. broj Kv-rz-5/15 (K-rz-1/07). Tim pobijanim rješenjem bio je odbijen prijedlog državnog odvjetnika za određivanje istražnog zatvora protiv optuženog Branimira Glavaša, a nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske svojom Odlukom broj U-III-4150/2010, U-III-4236/2010, U-III-4273/2010, U-III-4295/2010, U-III-4301/2010 i U-III-4376/2010 od 12. siječnja 2015., prihvativši ustavne tužbe pravomoćno osuđenih Branimira Glavaša, Ivice Krnjaka, Gordane Getoš Magdić, Dine Kontića, Tihomira Valentića i Zdravka Dragića ukinuo drugostupanjsku presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-84/10

od 2. lipnja 2010. godine te je postupak vraćen drugostupanjskom sudu na odlučivanje povodom podnesenih žalbi protiv prvostupanjske presude.

Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. ožujka 2015. godine, broj II Kž-75/15, odlučujući u okvirima podnesene žalbe samo u odnosu na optuženog Branimira Glavaša, riješeno je sukladno članku 123. stavku 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14. – dalje u tekstu: ZKP/08) da se protiv optuženog Branimira Glavaša određuje istražni zatvor, a čije trajanje je u izreci ovog rješenja, sukladno standardnom izričaju pri određivanju/produljenju istražnog zatvora nakon donesene prvostupanjske presude, pri čemu se istražni zatvor ukazuje obligatornim (članak 123. stavak 2. i 4. ZKP/08), određeno jezičnim izričajem „...koji istražni zatvor po ovom rješenju može trajati do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka, ali ne dulje od kazne na koju je optuženi Branimir Glavaš nepravomoćno osuđen.“

Ustavni sud Republike Hrvatske, odlučujući povodom podnesene ustavne tužbe optuženog Branimira Glavaša, djelomično je usvojio njegovu ustavnu tužbu i to samo u dijelu koji se odnosi na dio izreke rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. ožujka 2015. godine, broj II Kž-75/15, na način da je ukinut taj dio izreke ovog rješenja koji glasi „koji istražni zatvor po ovom rješenju može trajati do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka, ali ne dulje od kazne na koju je optuženi Branimir Glavaš nepravomoćno osuđen“ i u tome dijelu je predmet vraćen na odlučivanje, s time da je Vrhovni sud Republike Hrvatske dužan odluku donijeti do 5. travnja 2015. godine, jer će u protivnom optuženi Branimir Glavaš biti pušten na slobodu, a pri donošenju nove odluke o duljini istražnog zatvora određenog ovim rješenjem da je Vrhovni sud Republike Hrvatske dužan voditi računa o tome postoji li povreda članka 14. u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom a) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak 14/02. i 1/06.).

Sjednica vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske zakazana je povodom ove Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, a radi ispunjenja obaveze iz njene točke II te je prije isteka roka koji je odredio Ustavni sud Republike Hrvatske u točki III i donesena nova odluka o duljini trajanja istražnog zatvora optuženom Branimiru Glavašu određenog rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. ožujka 2015. godine, broj II Kž-75/15.

Imajući u vidu s jedne strane činjenicu da je protiv optuženog Branimira Glavaša sada egzistentna nepravomoćna prvostupanjska presuda kojom je osuđen na kaznu zatvora preko pet godina, a što rezultira primjenom odredbe članka 123. stavka 2. ZKP/08, koji govori o obligatornosti određivanja istražnog zatvora, primjena koje zakonske norme je ustaljena (što ne dovodeći u pitanje prihvaća i Ustavni sud Republike Hrvatske u točki 22. svoje Odluke), te istovremeno odredbu članka 123. stavka 4. ZKP/08 koji isključuje institut ograničenja dosega mjere istražnog zatvora (članak 133. ZKP/08) ako se radi o obligatornom istražnom zatvoru (primjenjivo samo za tzv. fakultativni istražni zatvor iz članka 123. stavka 1. ZKP/08) te istovremeno s druge strane vodeći računa o odredbi članka 77. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu koji propisuje da „Pri donošenju novog akta nadležno sudbeno /tijelo/ obvezno je poštivati pravna stajališta Ustavnog suda izražena u odluci kojom se ukida akt kojim je povrijeđeno ustavno pravo podnositelja ustavne tužbe“, jasno je da je pri ovom

odlučivanju, u konkretnom predmetu, u odnosu na ukinuti dio rješenja vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske dužno pridržavati se „ ... stajališta Ustavnog suda izraženih u odluci“ koja je bila razlog ponovnog odlučivanja.

U tome dijelu Ustavni sud Republike Hrvatske nalaže da pri donošenju nove odluke vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske vodi računa o odredbi članka 14. u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom a) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ukazujući i na odredbu članka 122. stavka 2. ZKP/08 koja izrijekom određuje da će sud „Pri odlučivanju o istražnom zatvoru, posebno o njegovu trajanju, vodit će se posebno računa o razmjeru između težine počinjenog kaznenog djela, kazne koja se, prema podacima kojima raspolaže sud, može očekivati u postupku i potrebe određivanja i trajanja istražnog zatvora. ...“, upućujući time na potrebu ocjene načela razmjernosti. Istovremeno Ustavni sud Republike Hrvatske ukazujući na potrebu izbjegavanja povrede odredbe članka 14. u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom a) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ukazuje i na potrebu izbjegavanja povrede načela diskriminacije u odnosu na optuženog Branimira Glavaša, a obzirom na ostale optuženike u ovom postupku ukazujući da se također radi o osobama za koje isto tako više ne egzistira pravomoćna presuda, već tek nepravomoćna prvostupanjska presuda, a da u odnosu na niti jednoga od njih (za koje se drugostupanjski postupak ima ponoviti) niti je predložen niti određen istražni zatvor iako se i u odnosu na njih radi o kaznama iz prvostupanjske presude od pet ili više godina.

Pri donošenju nove odluke o duljini trajanja istražnog zatvora optuženom Branimiru Glavašu, Vrhovni sud Republike Hrvatske je kao nepovoljnu za optuženika otklonio primjenu odredbe članka 133. ZKP/08 koja predstavlja svojevrsni korektiv duljine trajanja (iako zakonski samo fakultativnog) istražnog zatvora, jer bi primjena tih rokova za optuženika bila krajnje nepovoljna. Naime, odredba članka 133. ZKP/08 povezuje maksimalnu duljinu trajanja istražnog zatvora s visinom zakonom zapriječene kazne za kazneno djelo za koje se vodi kazneni postupak, a to bi u odnosu na optuženog Branimira Glavaša, kako se kazneni postupak vodi za kazneno djelo iz članka 120. stavka 1. OKZ RH, za koje je moguće izreći kaznu zatvora u trajanju od dvadeset godina (što prema odredbama Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11. i 144/12. – dalje u tekstu: KZ/11) ne predstavlja kaznu dugotrajnog zatvora, koji dugotrajni zatvor počinje tek od dvadesetijedne godine), značilo da bi istražni zatvor mogao trajati sukladno članku 133. stavku 1. točki 5. ZKP/08 dvije godine do donošenja prvostupanjske presude, a kako je unutar tog roka donesena prvostupanjska presuda u smislu članka 133. stavka 3. ZKP/08 rok doseg trajanja istražnog zatvora se produljuje za jednu četvrtinu njegovog trajanja tj. za 6 mjeseci, čime bi istražni zatvor do donošenja drugostupanjske odluke mogao trajati najdulje dvije godine i šest mjeseci. Kako je optuženi Branimir Glavaš u Republici Hrvatskoj do donošenja rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj II Kž-75/15 u istražnom zatvoru proveo 9 mjeseci i 29 dana, to bi ovaj rok ostatka vremena koliko on može biti u istražnom zatvoru (1 godina 8 mjeseci i 1 dan) bio u izrazitom neskladu sa drugim načelom na čiju primjenu je Ustavni sud Republike Hrvatske obavezao vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a to je načelo zabrane diskriminacije u odnosu na ostale optuženike u ovom postupku.

Naime, u odnosu na ostale optuženike za koje je također ukinuta drugostupanjska presuda za istaći je da su oni proglašeni krivima prvostupanjskom presudom i to optuženici Ivica Krnjak, Gordana Getoš Magdić, Dino Kontić, Tihomir Valentić i Zdravko Dragić za

kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavka 1. OKZ RH, te su osuđeni na kazne zatvora i to: optuženi Ivica Krnjak na kaznu zatvora u trajanju od osam godina, optužena Gordana Getoš Magdić na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina, a optuženici Dino Kontić, Tihomir Valentić i Zdravko Dragić na kazne zatvora u trajanju od po pet godina svaki. Ovim optuženicima, kako su bili osuđeni na kazne zatvora u trajanju od pet godina ili duljem vijeće prvostupanjskog suda odredilo/produljilo je istražni zatvor kao obligatoran i oni su drugostupanjsku sjednicu dočekali u istražnom zatvoru, nakon čega su nastavili s izdržavanjem kazni na koje su djelomičnim prihvaćanjem njihovih žalbi u dijelu odluke o kazni bili osuđeni drugostupanjskom presudom (optuženi Ivica Krnjak na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina; optužena Gordana Getoš Magdić na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina; optuženi Dino Kontić na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci; optuženi Tihomir Valentić na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 mjeseci i optuženi Zdravko Dragić na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci). U odnosu na ovako izrečene kazne s čijim izvršavanjem su odmah i započeli ovi optuženici koristili su i pogodnost uvjetnog otpusta. Ova pogodnost strogo je osobnog karaktera i osuđena osoba sukladno odredbama Kaznenog zakona i tada važećeg Zakona o izdržavanju kazne zatvora pušta se na uvjetnu slobodu odlukom Povjerenstva/upravitelja kaznenog tijela kada ocijene da je dio vremena kazne u kojem je osuđeniku bila oduzeta sloboda postigla svoju svrhu u smislu generalne i specijalne prevencije te da je vrijeme provedeno na izdržavanju kazne dovoljno odgojno utjecalo na osuđenu osobu da shvati grešku svoga postupanja kojim je ostvarila obilježja kaznenog djela za koje je osuđena.

U vrijeme kada je Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo drugostupanjsku presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-84/10 tj. 12. siječnja 2015. godine, od osoba koje su podnijele ustavnu tužbu i u odnosu na koje se ima ponoviti drugostupanjski postupak samo je optuženi Branimir Glavaš još bio na izdržavanju kazne (presuda donesena u Bosni i Hercegovini na temelju postupka egzekvatur), dok su ostali optuženici već bili pušteni na uvjetne otpuste, a svima je već na uvjetnom otpustu i istekla kazna na koju su bili osuđeni drugostupanjskom presudom. Tako je optuženom Krnjaku kazna već istekla 19. lipnja 2014. godine, a na uvjetni otpust je pušten 26.3.2012. godine, dakle nepunih 27 mjeseci prije isteka kazne (ili nakon izdržanih 68 % kazne iz ukinute drugostupanjske presude); optuženoj Getoš Magdić kazna je već istekla 10. lipnja 2012. godine, a na uvjetni otpust je puštena 13.11.2011. godine, dakle nepunih 7 mjeseci prije isteka kazne (ili nakon izdržanih 88 % kazne iz ukinute drugostupanjske presude); optuženom Kontiću kazna je već istekla 9. prosinca 2010. godine, a na uvjetni otpust je pušten 10.10.2010. godine, dakle nepuna 2 mjeseca prije isteka kazne (ili nakon izdržanih 95 % kazne iz ukinute drugostupanjske presude); optuženom Valentiću kazna je već istekla 10. prosinca 2011. godine, a na uvjetni otpust je pušten 25.5.2011. godine, dakle nepunih 7 mjeseci prije isteka kazne (ili nakon izdržanih 95 % kazne iz ukinute drugostupanjske presude) i optuženom Dragiću kazna je već istekla 10. prosinca 2010. godine, a na uvjetni otpust je pušten 11.10.2010. godine, dakle nepuna 2 mjeseca prije isteka kazne (ili nakon izdržanih 95 % kazne iz ukinute drugostupanjske presude).

Sukladno uputi iz Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o obavezi primjene načela razmjera između duljine trajanja istražnog zatvora s duljinom izrečene kazne, a istovremeno načela zabrane diskriminacije optuženog Branimira Glavaša u odnosu na ostale optuženike za koje nije predloženo određivanje obligatornog istražnog zatvora, vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske je upravo poštujući ova dva načela svojom novom

odlukom, u zakonskom rješenju obligatornosti istražnog zatvora optuženom Branimiru Glavašu, dovelo u vezu moguću duljinu trajanja istražnog zatvora optuženom Branimiru Glavašu po ovom rješenju s vremenom koliko je stvarno bila oduzeta sloboda ostalim suoptuženicima u ovom postupku. Pri tom izračunu razmjera vremena koliko je optuženom Branimiru Glavašu mogla biti oduzeta sloboda po istražnom zatvoru koji je obligatoran, da bi ga se dovelo u istu poziciju u kojoj su bili i ostali suoptuženici, nužno je imati u vidu visinu kazne kako je ona bila izrečena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-84/10, koje vrijeme kazni je bilo mjerodavno i ostalim suoptuženicima za izračun vremena kada im je kazna isticala odnosno kada su pušteni na uvjetne otpuste i koliko su od te kazne u postotku izdržali.

Takvim izračunom optuženom Glavašu nužno je uzeti u obzir kaznu zatvora u trajanju od 8 godina, od kojeg vremena je u pritvoru te na izdržavanju kazne po presudi donesenoj u Bosni i Hercegovini u postupku egzekvaturae do 20. siječnja 2015. godine, kada je nadležni sud Bosne i Hercegovine nakon dostavljanja odluke Ustavnog suda broj: U-III-4150/2010 i dr. od 12. siječnja 2015., obustavio njegovo daljnje izvršenje kazne zatvora i pustio ga na slobodu 20. siječnja 2015. godine, a što znači da je optuženi Branimir Glavaš u Republici Hrvatskoj te u Bosni i Hercegovini radi ovog postupka ukupno bio lišen slobode - uključujući i pritvor i izdržavanje kazne - pet (5) godina i dva (2) mjeseca, kako je to navedeno u obrazloženju Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Ustavni sud Republike Hrvatske ukazuje da bi optuženi Branimir Glavaš u Bosni i Hercegovini dana 18. ožujka 2015. godine ispunio formalne uvjete za uvjetni otpust koji bi mjesec dana ranije po službenoj dužnosti pokrenuo upravitelj zavoda gdje se nalazio na izdržavanju kazne, istovremeno nastavno ukazujući (točka 37) da u stvarnosti je „... trajno onemogućeno saznanje o tome bi li odnosno kada bi točno podnositelj bio pušten na uvjetni otpust“, ukazujući upravo na osobni karakter uvjetnog otpusta, o čemu je rečeno ranije. I Vrhovni sud Republike Hrvatske prihvaća mišljenje Ustavnog suda Republike Hrvatske u odnosu na uvjetni otpust optuženog Branimira Glavaša da bi i on vrlo vjerojatno dobio uvjetni otpust prije isteka kazne koju je izdržavao. Koliko bi to ranije bilo, u ovom trenutku Vrhovni sud Republike Hrvatske nije u mogućnosti egzaktno odrediti, a niti Ustavni sud Republike Hrvatske u tome dijelu ne daje bilo kakav obvezujući stav, već samo ukazuje na ostale suoptuženike koji su svi koristili pogodnost uvjetnog otpusta.

Stoga je u tome dijelu, prihvaćajući potrebu utvrđenja načela razmjernosti te načela zabrane diskriminacije optuženog Branimira Glavaša pri određivanju duljine trajanja istražnog zatvora određenog kao obligatornog, Vrhovni sud Republike Hrvatske utvrdio koliki dio od kazni (pretvorenih u mjesece radi lakšeg izračuna) izrečenih drugostupanjskom presudom su ostali suoptuženici proveli sa stvarno oduzetom slobodom. Utvrđeno je da je to u prosjeku izraženom u postotku od kazne na koju su bili osuđeni drugostupanjskom presudom u odnosu na optuženike Ivicu Krnjaka, Gordanu Getoš Magdić, Dina Kontića, Tihomira Valentića i Zdravka Dragića 88,2 %. Kako je optuženi Branimir Glavaš ukinutom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske bio osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina (što predstavlja 96 mjeseci), to bi dovođenje vremena stvarno oduzete slobode ostalih suoptuženika u odnosu na optuženog Glavaša značilo da bi on, bez da znamo bilo koje posebno osobno svojstvo ili okolnost od posebnog značaja za odlučivanje o uvjetnom otpustu, kada se izjednači s prosječnim vremenom koliko je sloboda bila oduzeta ostalim

suoptuženicima (88,2 % vremena kazne na koju je osuđen) iznosilo 85 mjeseci ili 7 godina i 1 mjesec.

Međutim, vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske smatra da bi bilo nepravilno izjednačavati uvjetne otpuste osobama koje su ukinutom drugostupanjskom presudom bile suđene na uvjetno rečeno blažu kaznu trajanja ispod pet godina i one koji su bili suđeni na kaznu preko pet godina (optuženi Krnjak i optužena Getoš Magdić), kojima je i uvjetni otpust obuhvaćao veći dio/postotak kazne. Izračunom prosjeka koji su izdržali ovo dvoje optuženika dolazi se do izračuna da su oni u prosjeku proveli na izdržavanju kazne sa stvarno oduzetom slobodom 78 % vremena kazne na koju su bili osuđeni drugostupanjskom presudom. Dovele li se ovaj postotak u razmjer sa kaznom optuženog Branimira Glavaša koja je 8 godina (96 mjeseci) proizlazi da bi bilo za očekivati da bi on sa oduzetom slobodom proveo 74 mjeseca ili 6 godina i 2 mjeseca, koji izračun je kao najpovoljniji za optuženog Branimira Glavaša vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske i prihvatilo kao realan, razmjernan i ne diskriminirajući.

Kako je optuženi Branimir Glavaš do prekida izdržavanja kazne u pritvoru i na izdržavanju kazne u Republici Hrvatskoj te u Bosni i Hercegovini proveo pet godina i dva mjeseca te je nakon prekida izdržavanja kazne u Bosni i Hercegovini doneseno rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj II Kž-75/15 od 2. ožujka 2015. godine o određivanju istražnog zatvora kao obligatornog, po kojem rješenju je optuženom Glavašu ponovno stvarno i oduzeta sloboda 5. ožujka 2015. godine, to bi ovaj istražni zatvor kao obligatoran, vodeći računa o odredbama ZKP/08, načelu razmjernosti i zabrane diskriminacije te poštivanju odredbi članka 14. u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom a) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, sukladno ranije izloženom izračunu mogao trajati po ovom rješenju do drugostupanjske sjednice na kojoj će se odlučivati o žalbama na presudu nakon čega će, ukoliko presuda bude preinačena ili potvrđena, uslijediti u nastavku izdržavanje kazne u preostalom dijelu ili, u slučaju ukidanja prvostupanjske presude, ispitivanje uopće osnovanosti istražnog zatvora (obaveza ispitivanja osnovanosti istražnog zatvora u smislu članka 484. stavka 3. ZKP/08).

Ako vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske koje odlučuje o žalbama protiv prvostupanjske presude ne bi s potrebnom marnošću i žurnošću (kao što je to uobičajeno) pristupilo ispitivanju prvostupanjske presude, tada optuženi Branimir Glavaš mora biti pušten na slobodu 5. svibnja 2016. godine. Datum do kojega najdulje optuženom Branimiru Glavašu može biti oduzeta sloboda po u izreci citiranom rješenju određen je, vodeći računa s jedne strane o činjenici da se radi o tzv. obligatornom istražnom zatvoru (koju okolnost nije doveo u pitanje niti Ustavni sud Republike Hrvatske svojom Odlukom), a s druge strane, sukladno obavezno izraženom stavu u obrazloženju Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, vodeći računa o načelu razmjernosti tj. vremenu provedenom do donošenja odluke o obligatornom istražnom zatvoru u istražnom zatvoru u Republici Hrvatskoj te pritvoru i na izdržavanju kazne u Bosni i Hercegovini, i dovodeći potom u vezu načelo razmjernosti s načelom zabrane diskriminacije (na koje također ukazuje Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) te izjednačavanjem vremena stvarno oduzete slobode ostalim suoptuženicima koji su također drugostupanjskom presudom bili osuđeni na kazne zatvora preko pet godina s vremenom do sada stvarno oduzete slobode optuženom Branimiru Glavašu, ova vremena stvarno oduzete slobode u prosjeku su izjednačena. Ovo sve u situaciji kada, kako to ističe i Ustavni sud

Republike Hrvatske u svojoj Odluci, ne postoji objektivni pokazatelj da li bi i s kojim datumom optuženi Branimir Glavaš stvarno i dobio uvjetni otpust, koji uvjetni otpust kako je ranije navedeno predstavlja rezultat strogo osobne ocjene uspješnosti rezultata kazne na koju je osuđen, ali uz veliku vjerojatnost da bi ovaj privilegij doista dobio i optuženi Branimir Glavaš.

Slijedom izloženog, a kako bi se ustanovio barem približno objektiviziran kriterij za utvrđivanje maksimalnog vremena u kojem optuženom Branimiru Glavašu može biti oduzeta sloboda, polazeći od modela koji je najpovoljniji za optuženika, riješeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 30. ožujka 2015. godine

Uputa o pravu na žalbu:

Na temelju članka 491. stavka 4. ZKP/08 protiv rješenja Vrhovnog suda žalba nije dopuštena.

Zapisničar:
Marijana Kutnjak Čaleta, v.r.

Predsjednik vijeća:
Damir Kos, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Štefica Klepac